

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Cour de cassation (Francuska) — Tumačenje članka 2. točke (a) općeg pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i točke 7. Napomena s objašnjenjem Harmoniziranog sustava — Zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Proces proizvodnje robe — Postupci stavljanja ili postupci obrade koji dovršavaju proizvodnju

Izreka

Opće pravilo 2. točku a) za tumačenje kombinirane nomenklature koje je sadržano u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o zajedničkoj carinskoj tarifi, u verziji koja je na snazi u trenutku nastanka činjenica, treba tumačiti u smislu da gornji dio, vanjski i unutarnji potplat, kao proizvodi podneseni u nesastavljenom stanju koji sadrže bitne značajke obuće, spadaju pod tarifni broj 6404 KN-a kada nakon njihovog uvoza stražnji dio mora biti umetnut u gornji dio i kada vanjski potplat i gornji dio moraju proći postupak grebenanja radi njihovog spajanja.

(¹) SL C 71, 9.3.2013.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 13. veljače 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Administrativen sad Sofia-grad — Bugarska) — Maks Pen EOOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia, prijašnji Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto” Sofia

(Predmet C-18/13) (¹)

(Oporezivanje — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Odbitak pretporeza — Pružene usluge — Nadzor — Dobavljač koji ne raspolaže potrebnim sredstvima — Pojam utaje poreza — Obveza utvrđivanja utaje poreza po službenoj dužnosti — Zahtjev stvarnog pružanja usluge — Obveza dovoljno detaljnog vođenja knjiga — Spor — Zabrana sucu da kazneno odredi utaju poreza i da tužitelja stavi u nepovoljniji položaj)

(2014/C 93/25)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Maks Pen EOOD

Tuženik: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia, prijašnji Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto” Sofia

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Administrativen sad Sofia-grad — Tumačenje članka 63., članka 178. stavka 1. točke (a), članka 226. stavka 1. pod 6. i članka 242. i 273. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.) — Pojam „utaje poreza” — Navođenje na računu dobavljača koji ne raspolaže potrebnim osobljem, materijalom ni imovinom za pružanje usluge — Nedostatak računovodstvenih dokaza — Priređivanje lažnih dokumenata kako bi se opravdalo izvršenje usluge — Obveza nacionalnog suda da utvrdi postojanje utaje poreza po službenoj dužnosti — Uvjetovanje prava na odbitak stvarnim pružanjem usluge — Zahtjev za poštivanje međunarodnih računovodstvenih standarda da se udovolji zahtjevu dovoljno detaljnog vođenja knjiga kako bi se omogućila provjera prava na odbitak — Eventualna potreba da se na računima navedu informacije o stvarnom pružanju usluge — Nacionalno pravo prema kojem se usluga smatra izvršenom onda kad se ispune uvjeti potrebni za priznanje računa izdanog za navedenu uslugu sukladno mjerodavnim propisima

Izreka

1. Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se protivi tomu da porezni obveznik odbije PDV naveden na računima koje je izdao dobavljač u slučaju kad se pokaže da uslugu, iako je bila pružena, nije stvarno izvršio taj dobavljač ili njegov podugovaratelj zato što nisu raspolagali potrebnim osobljem, materijalom ni imovinom, zato što troškovi njihove usluge nisu dokazani u njihovom računovodstvu i zato što se identitet osoba koje su potpisale određene dokumente kao dobavljači pokazao netočnim, ako se ispune dva uvjeta — da te činjenice predstavljaju prijevarno ponašanje i da se na temelju objektivnih dokaza koje su podnijela nadležna porezna tijela dokaže da je porezni obveznik znao ili da je trebao znati da je transakcija na koju se poziva radi ostvarivanja prava na odbitak bila povezana s tom utajom, što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

2. Nacionalni sudovi obvezu ili mogućnost da se po službenoj dužnosti pozivaju na pravna sredstva koja proizlaze iz pravno obvezujuće odredbe nacionalnog prava moraju izvršavati u odnosu na pravno obvezujuću odredbu prava Unije, kao što je ona koja od nacionalnih tijela i sudova zahtijeva da odbiju ostvarivanje prava na odbitak PDV-a ako se na temelju objektivnih dokaza utvrdi da se neki subjekt na to pravo poziva u svrhu prijevare ili zlorabe. Na tim je sudovima da prilikom ocjene činjenice poziva li se neki subjekt na pravo na odbitak u svrhu prijevare ili zlorabe nacionalno pravo u najvećoj mogućoj mjeri tumače u odnosu na tekst i cilj Direktive 2006/112 kako bi se

postigao njome propisan rezultat, što od njih zahtijeva poduzimanje svega što spada u njihovu nadležnost uzimajući u obzir cjelokupno nacionalno pravo i primjenjujući pritom metode tumačenja koje ono priznaje.

3. Direktivu 2006/112, koja posebice svojim člankom 242. od svakog poreznog obveznika zahtijeva dovoljno detaljno vođenje knjiga kako bi se mogao primijeniti PDV i kako bi njegovu primjenu mogla provjeriti nadležna porezna tijela, treba tumačiti na način da se ne protivi tomu da država članica o kojoj je riječ, u okviru granica predviđenih člankom 273. te direktive, od svakog poreznog obveznika zahtijeva da u tom pogledu poštuje sva nacionalna računovodstvena pravila sukladna međunarodnim računovodstvenim standardima, pod uvjetom da mjere koje su u tu svrhu donesene ne nadilaze ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva pravilne naplate poreza i sprečavanja utaje poreza. U tom pogledu, Direktivi 2006/112 protivna je odredba nacionalnog prava prema kojoj se smatra da je usluga pružena onda kad se ispune uvjeti za priznanje računa izdanog za dotičnu uslugu.

⁽¹⁾ SL C 79, 16.3.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 13. veljače 2014. — Mađarska protiv Komisije, Slovačke Republike

(Predmet C-31/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla — Uredba (EZ) br. 1234/2007 — Registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla koji se odnosi na vina — Baza podataka E-Bacchus — Tokaj)

(2014/C 93/26)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Žalitelj: Mađarska (zastupnici: M.Z. Fehér i K. Szíjjártó, agenti)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: V. Bottka i B. Schima kao i B. Eggers, agenti), Slovačka Republika (zastupnik: B. Ricziová, agent)

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 8. studenoga 2012., u predmetu Mađarska protiv Komisije (T-194/10) kojom je Opći sud kao nedopuštenu odbacio tužbu za poništenje upisa zaštićene oznake izvornosti „Vinohradnícka oblasť Tokaj”, koji se nalazi, sa Slovačkom kao zemljom izvora, u elektroničkom registru zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla koji se odnosi na vina (u dalj-

njem tekstu: baza podataka E-Bacchus) — Pravni učinci upisa u bazu E-Bacchus — Obveza obrazlaganja — Načela dobre uprave, lojalne suradnje i pravne sigurnosti

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Mađarskoj se nalaže snošenje troškova.
3. Slovačka Republika snosi vlastite troškove

⁽¹⁾ SL C 71, 9.3.2013.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. veljače 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale civile di Roma, Italija) — Mediaset SpA/Ministero dello Sviluppo Economico

(Predmet C-69/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Subvencioniranje kupnje ili najma digitalnih dekodera — Odluka Komisije kojom j utvrđeno da je program potpora nezakonit i nespojiv s unutarnjim tržištem — Povrat — Kvantifikacija iznosa koji je potrebno povući — Uloga nacionalnog suda — Uzimanje nacionalnog suda u razmatranje stajališta Komisije u okviru izvršenja njezine odluke — Načelo lojalne suradnje)

(2014/C 93/27)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale civile di Roma

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mediaset SpA

Tuženik: Ministero dello Sviluppo Economico

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunale civile di Roma — Povrat nezakonitih državnih potpora — Kvantifikacija iznosa koji je potrebno povući — Odluka Komisije o utvrđivanju kriterija za određivanje tog iznosa — Presuda Suda kojom se nacionalnom sudu priznaje mogućnost da procjeni odgovarajući karakter kriterija koje je odredila Komisija — Doseg diskrecijske ocjene nacionalnog suda